

[Stavad]

er taget ud af finansloven fra regeringens side; de godt 3 mia. kr., der er i besparelse på disse områder, har regeringen opgivet. Hvis ikke regeringen skulle have gjort det, så ville vi sammen med et flertal her i Folketinget sørge for, at man kom til at opgive dem.

Så må jeg måske lige benytte lejligheden til at svare hr. Poul Nødgaard, som jeg ikke fik svaret tidligere, som mente, at jeg ikke sagde noget som helst om de vitale problemer. Jamen det kan jo være en forskellig vurdering af, hvad de vitale problemer er. Min tale indeholdt nogle anvisninger på, hvordan vi kunne få bekæmpet arbejdsløsheden – få personer i beskæftigelse og få ledigheden nedbragt – nogle anvisninger på, hvordan vi kunne hjælpe virksomhederne med de problemer, virksomhederne står med, så de kan være med til at løse denne opgave, og anviste, hvordan vi kunne gøre den indsats uden at få sat overskudsproblemet ind i en endnu større ramme og inden for endnu større underskud, men tværtimod få nedbragt underskuddene. Det er det, vi synes er vitalt.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hr. Henning Andersen levede jo ideologisk op til sit konservative tilhørsforhold, i og med at han sagde, at »regeringen har ført en konsekvent og ansvarlig økonomisk politik, og den skal videreføres«. Altså at det går jo meget godt, så det er der ingen grund til rigtig at gøre noget ved. Det ligger jo dybt i konservatismen, at det er det, man har som livsfilosofi, så det skal hr. Henning Andersen bestemt ikke bebrejdes, men det politiske indhold i det er jo simpelt hen forkert.

Det er jo ikke en ansvarlig økonomisk politik, der er blevet ført, og derfor vil det være endnu mere katastrofalt, hvis hr. Henning Andersen og Det Konservative Folkeparti lever i den vildfarelse, at det er en ansvarlig økonomisk politik, som skal videreføres. Der er da i allerhøjeste grad grund til at få gåsehud og bekymringer, i og med at den katastrofale situation, vi har i dag, åbenbart skal videreføres.

Hr. Henning Andersen var så en tur ude i pengeinstitutterne og bebrejdede dem, at de har opført sig, som de har gjort. Den bebrejdelse skal jeg deltage i, men konsekvensen er jo, at arbejdsløsheden stiger. Der fyres tusin-

der af mennesker, som hr. Henning Andersen også rigtigt var inde på. Så fortæller hr. Henning Andersen, at regeringen har fremlagt nogle forslag til, hvordan man kan få sat nogle flere i beskæftigelse. Jamen er hr. Henning Andersen slet ikke opmærksom på, at de forslag, som regeringen har fremsat, end ikke er i stand til at opsuge den merledighed, der er opstået bl.a. fra pengeinstitutterne i den tid, der går, mens forslagene bliver formuleret og fremsat?

Så fortæller hr. Henning Andersen også, at der skal være balance – det rigtige forhold – mellem indtægter og udgifter. Deri ligger jo altså også, at der kan komme nogle skatteforhøjelser. Jeg skal minde hr. Henning Andersen om, at hvis det nuværende underskud f.eks. skulle opkræves i moms, skulle vi have 35 pct. moms, og hvis det skulle opkræves i indkomstskat, skulle indkomstskatten stige med 14 pct. Tillykke med det, hr. Henning Andersen! Det er vel nok en god økonomisk politik, man har ført!

Erkend dog, at det har været noget bras, frem for at sige at man vil videreføre det!

(Kort bemærkning).

Henning Andersen (KF):

Hr. Stavad refererede til de mange samtaler, der har været i de sidste par uger, og de ting, man har talt med regeringen om, og som jo også vi, der står uden for de forhandlinger og ikke har været med til alle møderne, har kunnet følge, og så repeterede hr. Stavad en lang række områder, hvor han sagde, at her var det blevet klart tilkendegivet, ikke blot fra Socialdemokratiet, men også fra et flertal her i salen, hvad man ikke ville være med til.

Jeg vil blot sige, at selvfølgelig har jeg hørt de signaler, men jeg hørte også hr. Stavad 2-3 gange i sin ordførertale sige på Socialdemokratiets vegne, at man ville være ansvarlig, også når vi talte om udgifterne og de store udgifter på finansloven. Jeg tror på, at de forhandlinger, der kommer i de kommende dage og uger, vil vise, at vi måske – måske – finder en vej, hvor vi kan blive enige om nogle ting.

Hr. Kim Behnke nævnte bl.a. min indledning om, at vi ville fortsætte en økonomisk ansvarlig politik. Jamen den første mulighed for at gøre den slags ting er at erkende de faktiske ting, og det gjorde jeg. Hvis hr. Kim Behnke havde hørt ordentlig efter, så nævnte jeg de to